

WEBSITE HELPT NA OVERLIJDEN IN NABIJE OMGEVING

Rouw is zware kost voor jongeren

Om jongeren beter te helpen bij het rouwen om een ouder, broer, zus of vriend, is er nu een website die hen de weg wijst.

VAN ONZE REDACTRICE VEERLE BEEL

BRUSSEL | De dag nadat haar broer per fiets naar een fuif was vertrokken en nooit meer terug thuis zou komen, belde politieman en slachtofferbejegenaar Luc De Geyndt bij Evelien Meskens (27) en haar ouders in Opwijk aan. Drie jaar later bouwen ze samen aan de website Rouwkost.be, bedoeld voor jongeren die een dierbare verliezen.

‘Het was heel plots en heel choquerend: geen tijd om afscheid te nemen’, zegt Meskens. ‘Geen tijd om vragen te stellen, want ze bespreken alles met je ouders en je wilt er niet in tussenkomen, want ze hebben al genoeg aan hun hoofd.’

Een scenario dat De Geyndt vaker meemaakt: ‘Kinderen en jongeren zijn bij mijn huisbezoeken wel aanwezig, maar ze verdwijnen als het ware in de achtergrond. Ze willen hun ouders niet nog meer leed bezorgen. Hun vragen en noden komen later pas boven water.’

<p>Evelien Meskens. <span
class="credit">mvl</p>

Evelien Meskens. © mvl

‘Ik scroll nog geregeld eens door de Facebookpagina van mijn overleden broer’

EVELIEN MESKENS

Een jaar na de dood van haar broer vroeg de politiemann aan Evelien, en aan nog een andere jonge vrouw van wie de zus overleden is, of ze wilden meewerken om de website te maken. Het project, intussen een vzw, wordt nu door zes mensen gedragen.

Zijn er niet al veel organisaties die jongeren bij rouw ondersteunen? Evelien: ‘Ja, maar zolang je er niet mee te maken krijgt, weet je niet van hun bestaan af. Wat ontbrak, was een plek waar je alle informatie kunt vinden. Vanop onze site kun je zelfs chatten met Tele-Onthaal.’

De Geyndt: ‘We geven ook informatie mee over wat de politie doet. Bijvoorbeeld: veel mensen schrikken als ze horen dat het om een “verdacht” overlijden gaat. Het wil alleen zeggen dat de doodsoorzaak onduidelijk is en dat die onderzocht moet worden.’

De website is erg uitgebreid en bevat ook tips over hoe je je kunt opstellen tegenover vragen van de media, en over wat je met de sociale mediapagina’s van een overledene kunt doen. Een anonieme getuigenis vertelt over het verdriet van een moeder die plots voor een voldongen feit wordt gesteld, als de Facebookpagina van haar zoon ‘bevroren’ wordt tot een herdenkingspagina.

Evelien: ‘Ik scroll nog geregeld eens door de Facebookpagina van mijn broer. We hadden het geluk dat hij al zijn wachtwoorden had opgeslagen. Ik voeg niets aan zijn pagina toe, omdat hijzelf niet zo’n fanatiek gebruiker was. Het zou tegen zijn aard

indruisen om er almaar weer foto's op te plaatsen. Maar zolang ze blijft bestaan, kunnen zijn vrienden er nog naartoe. Geregeld sturen ze hem nog privéberichtjes. Voor alle duidelijkheid: die lees ik niet.'

---

rd.be/extra/stat